

იოელის წიგნი და ლაოდის მეშვიდე დღის ადვენტიკური ეკლესია — ნომერი ოცდაცხრა

Jeff Pippenger

2026-01-14

ოცდამეცხრე ნომერი

მათეს წიგნში მეხუთე მესიანური წინასწარმეტყველება იმედგაცრუებისა და სიკვდილის ნიშნულია. 2020 წლის 18 ივლისს ნეშვილის განადგურების შესახებ ცრუ წინასწარმეტყველებამ მოკლა ელია და მოსე.

მეხუთე მესიანური გზანიშნული არის 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუება

მაშინ აღსრულდა იერემია წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი: „რამაში გაისმა ხმა, ტირილი, გოდება და დიდი გლოვა; რახელი დასტიროდა თავის შვილებს და არ სურდა ნუგეშისცემა, რადგან ისინი აღარ არიან.“ მათე 2:17, 18.

წინასწარმეტყველება

ასე ამბობს უფალი: ხმა გაისმა რამაში, გოდება და მწარე ტირილი; რახელი ტიროდა თავის შვილებზე და არ ისურვა ნუგეშისცემა თავისი შვილების გამო, რადგან ისინი აღარ იყვნენ. იერემია 31:15.

მოსე და ელია დახოცილნი არიან სოდომისა და ეგვიპტის ქუჩებში. ძველი აღთქმის უკანასკნელი განცხადება მიუთითებს, რომ ელია მოვიდოდა უფლის დიდსა და საშინელ დღემდე. ის საშინელი დღე იწყება მაშინ, როცა მიქაელი აღდგება დანიელის მეთორმეტე თავში და გამოცხადების ოცდამეორე თავში აცხადებს, რომ „მართალი და უსამართლო“ დარჩებიან იმ მდგომარეობაში საუკუნოდ.

და იმ დროს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთა დასაცავად; და იქნება გასაჭირის ჟამი, რომლის მსგავსი არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმავე დრომდე; და იმ დროს შენი ხალხი დახსნილ იქნება, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილად აღმოჩნდება. დანიელი 12:1.

ვინც უსამართლოა, კვლავაც უსამართლო იყოს; და ვინც უწმინდურია, კვლავაც უწმინდური იყოს; და ვინც მართალია, კვლავაც მართალი იყოს; და ვინც წმიდაა, კვლავაც წმიდა იყოს. გამოცხადება 22:11.

ელია უნდა გამოჩნდეს მანამ, ვიდრე გამოცდის დრო დასრულდება, და იგი გამოცხადების მეთორმეტე თავში მოკლულ იქმნება და აღდგება, სწორედ გამოცდის დროის დასრულების წინ. იგი აღდგება და თავის უწყებას წარადგენს იქამდე, ვიდრე გამოცდის დრო დასრულდება, სადაც შემდეგ კიდევ ერთი აღდგომა ხდება — მართალთა და უკეთურთა.

და მრავალნი მათგანნი, რომელნიც მიწის მტვერში სძინავთ, გამოიღვიძებენ: ერთნი საუკუნო სიცოცხლისათვის, და ერთნი სირცხვილისათვის და საუკუნო

ზიზღისათვის. დანიელი 12:2.

იმ განსაკუთრებულ აღდგომას მოსდევს ქრისტეს მეორე მოსვლა, როდესაც აღდგებიან მართალთა მკვდრები, და შემდეგ — ათასი წელი, რომლის განმავლობაში წმიდანები განსჯიან დაღუპულებს. ათასი წლის დასასრულს არის კიდევ ერთი აღდგომა და ქრისტეს მესამე მოსვლა. წინასწარმეტყველურ აღდგომათა ხაზი მოიცავს პაპის მხედის აღდგომასაც, მაგრამ თითოეული აღდგომა ღმერთის წინასწარმეტყველური სიტყვის განსაკუთრებული საგანია. 2020 წლის 18 ივლისს ას ორმოცდაათი ათასის ლათინიკური მოძრაობა თვითმკვლელობით დასრულდა, როდესაც აჯანყდა ქრისტეს იმ ბრძანების წინააღმდეგ, რომელიც კრძალავს 1844 წლის შემდგომ დროით გამოყენებებს.

შემდეგ ხმა გაისმა რამაში, რაც ნიშნავს სიამაყესა და თვითამაღლებას. რახელი, რაც ნიშნავს კეთილ მგზავრს, გლოვანია, რადგან მოსე და ელია არ არიან, და რაც უფრო მნიშვნელოვანია, მათი ნუგეშისცემა შეუძლებელია. მათ არ აქვთ ნუგეში, ხოლო სულიწმინდა არის ნუგეშისმცემელი, რომელიც მოივლინებოდა, როდესაც უდაბნოში მხილებელი ხმა დაიწყო 2023 წლის ივლისში.

ეს მოვლენები ხდება უშუალოდ მანამდე, ვიდრე მადლის დრო დასრულდება; და გამოცხადების თანახმად, უშუალოდ მანამდე, ვიდრე მადლის დრო დასრულდება, იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება. სწორედ ეს გახსნა აღადგენს მოსესა და ელიას, რომლებიც იმავდროულად არიან რახელიც, კეთილი მგზავრი, რომელიც ტიროდა და გლოვობდა თავის შვილებს და ნუგეშს ვერ პოულობდა. მისი გლოვა სიხარულად იქცევა, როდესაც ის შვილები აღდგებიან.

და მეუბნება მე: „არ დაბეჭდო ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვები, რადგან დრო ახლოა.“ გამოცხადება 22:10.

მოსე და ელია მკვდარნი იყვნენ სოდომისა და ეგვიპტის ქუჩებში, და როგორც ქრისტეს შემთხვევაში, ას ორმოცდაათი ათასიც ეგვიპტიდან იქნებოდა მოხმობილი, როდესაც შეკრება დაიწყო 2023 წლის ივლისში.

მეექვსე მესიანური გზამკვლევი ნიშანი არის ეგვიპტიდან გამოძახება 2023 წლის ივლისში

და იქ დარჩა ჰეროდეს სიკვდილამდე, რათა აღსრულებულიყო უფლის მიერ წინასწარმეტყველის პირით ნათქვამი: „ეგვიპტიდან მოვუხმე ჩემს ძეს.“ მათე 2:15.

წინასწარმეტყველება

როცა ისრაელი ყრმა იყო, მაშინ შევიყვარე იგი და ეგვიპტიდან მოვუხმე ჩემს ძეს. ოსია 11:1.

მკვდარნი ეგვიპტურ ქუჩაზე, უდაბნოდან მომდინარე ზეციური ხმა ებეკიელის მკვდარი ძვლების ველს სიცოცხლისკენ მოუწოდებს. ამ ხმის ჟღერადობა 2023 წლის ივლისში დაიწყო.

და სამსა და ნახევარ დღეს შემდეგ სიცოცხლის სული ღმერთისაგან შევიდა მათში, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათ მხილველებზე. და მოესმათ ზეციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ამოდით აქ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი. გამოცხადება 11:11, 12.

ღმერთი თავის ძეს ეგვიპტიდან უხმობს, და მან მოსეც ეგვიპტიდან უხმო, რადგან მოსე, როგორც ალფა, და იესო, როგორც ომეგა, წარმოადგენენ ას ორმოცდაოთხი ათასის გამოცდილებას, რომლებიც მღერიან მოსესა და კრავის საგალობელს. ეს საგალობელი მოიცავს ეგვიპტიდან გამოსვლის მოწოდებას. ეზეკიელში წარმოდგენილია ორი ნაბიჯი, რომლებიც წინასწარ იყო ნაჩვენები ადამის შექმნის ორ ნაბიჯში. ჯერ სხეული იქმნება, შემდეგ კი სიცოცხლის სუნთქვა შთებერილია სხეულში და ამის შემდეგ იგი ცოცხლობს. გამოცხადების მეთერთმეტე თავში პირველი ნაბიჯია ღვთის სულის შესვლა დახოცილებში, და შემდეგ ისინი თავიანთ ფეხზე დადგნენ. როდესაც ისინი დგანან, ისინი ღვთის ლაშქარია. ის, რაც მეთერთმეტე თავში გადასცემს სულს, წარმოდგენილია ეზეკიელის პირველ წინასწარმეტყველებაში. ხმა უდაბნოში არის წინასწარმეტყველური უწყება, რომელსაც თან ახლავს სულიწმიდა.

მათეს წიგნი შეიცავს თორმეტ თავს, რომლებიც წარმოადგენენ დაბადების წიგნის იმ თორმეტი თავის ომეგას, რომლებიც იძლევიან ორ მოწმეს და აღნიშნავენ აღთქმას ას ორმოცდაოთხი ათასთან. ეს კაცები და ქალები საუკუნოდ დაიბეჭდებიან თავიანთ ადამიანურობასთან შეერთებულ ღვთაებრივობასთან ურთიერთობაში. ისინი იქცევიან მეთერთმეტე საათის მუშაკთა ნიშნად.

„სულიწმიდის საქმეა, დაარწმუნოს ქვეყნიერება ცოდვის, სიმართლისა და სამსჯავროს შესახებ. ქვეყნიერებას გაფრთხილება მხოლოდ მაშინ შეიძლება მიეცეს, როდესაც იგი დაინახავს, რომ ისინი, რომელთაც სჯერათ ჭეშმარიტებისა, ჭეშმარიტებით არიან განწმედილნი, მოქმედებენ მაღალ და წმიდა პრინციპთა შესაბამისად და მაღალი, ამაღლებული აზრით წარმოაჩენენ გამყოფ ზღვარს მათ შორის, ვინც იცავს ღვთის მცნებებს, და მათ შორის, ვინც მათ ფეხქვეშ თელავს. სულის განწმედა თვალსაჩინოდ გამოხატავს განსხვავებას მათ შორის, რომელთაც აქვთ ღვთის ბეჭედი, და მათ შორის, ვინც იცავს ყალბ განსვენების დღეს. როდესაც გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირის დღის დაცვა. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც განაგრძობენ ამ დღის წმიდად მიჩნევას, ატარებენ ცოდვის კაცის ხელწერას, რომელმაც განიზრახა დროებისა და რჯულის შეცვლა.“ Bible Training School, December 1, 1903.

ას ორმოცდაოთხი ათასის ნიშანი, როდესაც ისინი გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ზეცად არიან მოწოდებულნი, პირველად ეგვიპტიდან არიან გამოხმობილნი, სადაც მოკლულნი იყვნენ. ხმა უდაბნოდან მოუწოდებს მათ ეგვიპტიდან გამოსასვლელად, რათა ისინი ყოფილიყვნენ ნიშანი მეთერთმეტე საათის მუშაკთათვის. მათი აღდგომა 2024 წელს აგრეთვე წარმოდგენილია როგორც შობა და როგორც გამოღვიძება, იმის მიხედვით, თუ რომელი სახისმეტყველებითი ილუსტრაცია იგულისხმება. შობის თვალსაზრისით, ისინი არიან ისინი, ვინც ათი ქალწულის იგავს აღასრულებენ, და ამ აზრით მათი შობა ქალწულებრივი შობაა, და ისინი არიან ნიშანი.

მეშვიდე მესიანური გზანიშნული არის 2024 წელი

ეს ყველაფერი მოხდა, რათა აღსრულებულიყო უფლისაგან წინასწარმეტყველის მიერ ნათქვამი სიტყვა: „აჰა, ქალწული მუცლად იღებს და შობს ძეს, და უწოდებენ მას სახელს ემანუელს“, რაც თარგმანებით ნიშნავს: „ღმერთი ჩვენთანაა“. მათე 1:22, 23.

წინასწარმეტყველება

ამიტომ თავად უფალი მოგცემთ ნიშანს: აჰა, ქალწული დაორსულდება, შობს ძეს და უწოდებს მას სახელს ემანუელს. ესაია 7:14.

ნიშნები იყო როგორც მოსესა და ქრისტეს ისტორიაში, ისე მილერიტთა ისტორიაშიც. უკანასკნელ დღეებში ლაოდიკელი ადვენტიზმი ნიშანს დაემებს, და მათი ერთადერთი ნიშანი იონას ნიშანია. არსებობს ასევე ნიშანი მათთვისაც, ვინც 2024 წელს აღდგებიან. მათი ნიშანი არის ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის „შვიდჯერ“.

და ეს იყოს შენთვის ნიშანი: ამ წელიწადს შეჭამთ იმას, რაც თავისით ამოვა; მეორე წელიწადს — იმას, რაც მისგან აღმოცენდება; ხოლო მესამე წელიწადს დათესეთ, მოიმკეთ, ჩაყარეთ ვენახები და ჭამეთ მათი ნაყოფი. და იუდას სახლის გადარჩენილი ნატამალი კვლავ გაიდგამს ფესვს ქვემოთ და გამოიღებს ნაყოფს ზემოთ. რადგან იერუსალიმიდან გამოვა ნატამალი და სიონის მთიდან — გადარჩენილნი; ცაბაოთ უფლის შური აღასრულებს ამას. 2 მეფეთა 19:29–31.

და თუ იტყვი: მეშვიდე წელს რა ვჭამოთ? აჰა, არც დავთესავთ და არც ჩვენს მოსავალს შევავროვებთ, — მაშინ მე ვუბრძანებ ჩემს კურთხევას თქვენზე მეექვსე წელს, და იგი გამოიღებს ნაყოფს სამი წლისათვის. და დათესავთ მერვე წელს და კვლავაც შეჭამთ ძველ ნაყოფს მეცხრე წლამდე; ვიდრე მისი ნაყოფი მოვიდოდეს, ძველი მარაგიდან ჭამოთ. ლევიანნი 25:20–22.

ვინც გადარჩებიან, ისინი ასევე წარმოდგენილნი არიან როგორც ისრაელის განდევნილნი, და ისინი განდევნეს მათმა ძმებმა, რომელთაც სძულდათ ისინი. მათმა ძმებმა განდევნეს ისინი, რადგან სძულდათ ისინი იმის გამო, რომ ვერ შეძლეს შაბათის ჭეშმარიტების უარყოფა, რომელიც წარმოდგენილია მოსეს „შვიდგზისით“.

უფალი აშენებს იერუსალიმს; ის შეკრებს ერთად ისრაელის განდევნილებს. ფსალმუნები 147:2.

უფალმა ნეშტთა შეკრება 2023 წლის ივლისში დაიწყო, და ნეშტნი არიან ისრაელის „განდევნილნი“. 2023 წლის ივლისში მან მეორედ გაიწოდა ხელი თავისი განდევნილების შესაკრებად. მან 1849 წელს მეორედ გაიწოდა ხელი, მოსეს შვიდგზის ომეგა ნათლის 1856 წელს წინასწარ. ალფა ნათელი წარმოდგენილი იყო მილერის პირველი წინასწარმეტყველური აღმოჩენით — მოსეს შვიდგზისით.

იმ დღეს იესეს ფესვი აღიმართება ხალხთა დროშად; მას მიაშურებენ წარმართნი, და მისი განსასვენებელი დიდებით იქნება მოსილი. და მოხდება იმ დღეს, რომ უფალი მეორედ გაიწვდის თავის ხელს, რათა დაიბრუნოს თავისი ხალხის

ნატამალი, რომელიც დარჩენილი იქნება აშურიდან, ეგვიპტიდან, ფათროსიდან, ქუშიდან, ელამიდან, შინარიდან, ხამათიდან და ზღვის კუნძულებიდან. და აღმართავს იგი დროშას ერებისთვის, შეკრებს ისრაელის განდევნილებს და თავს მოუყრის იუდას გაფანტულებს ქვეყნის ოთხივე კიდიდან. ესაია 11:10–12.

როცა განდევნილნი აღიმართებიან ნიშანად, მაშინ შეკრებენ მეთერთმეტე საათის მუშაკებს, რომელნიც „შეიძლება გაფრთხილდნენ მხოლოდ ხილვით“, „იმ განსხვავების დანახვით, ვინც ღვთის ბეჭედი აქვს, და მათ შორის, ვინც იცავს ყალბ განსვენების დღეს.“ მეთერთმეტე საათის მუშაკთა ნიშანი არიან განდევნილნი, ხოლო განდევნილთა ნიშანი არის გამოცანა: „ამ წელს ჭამეთ ის, რაც თავისით ამოდის, და მეორე წელს — ის, რაც იმავესაგან აღმოცენდება; ხოლო მესამე წელს დათესეთ, მოიძვეთ, ვენახები გააშენეთ და ჭამეთ მათი ნაყოფი.“

ამ მონაცვეთის საიდუმლო იმაშია, რომ იგი წარმოადგენს ლევიანთა წიგნის ოცდამეხუთე და ოცდამეექვსე თავებში მოხსენიებულ „შვიდ ჟამს“. მიწის განსვენების შაბათი აღთქმის შემადგენელი ნაწილია, რომელიც განსაზღვრავს როგორც კურთხევას, ისე წყევლას — იმის მიხედვით, იქნება თუ არა დაცული, თუ უარყოფილი, აღთქმული მიწისთვის დადგენილი მეშვიდე წლის განსვენება. ას ორმოცდაოთხი ათასის ნიშანი არის აღთქმის სამმაგი აღთქმის ის შემადგენელი ნაწილი, რომელსაც წარმოადგენს მიწის მეშვიდე წლის შაბათი. „შვიდი ჟამის“ საფუძვლოვანი ჭეშმარიტება განსაზღვრავს აღთქმის სამი ელემენტიდან ერთ-ერთს — იმ აღთქმისა, რომელიც ჰპირდება ახალ გულსა და ახალ გონებას, ახალ სხეულს და ასევე მიწას საცხოვრებლად.

მეშვიდე დღის შაბათი არის ნიშანი ღმერთსა და მის ხალხს შორის, მაგრამ ეს მეშვიდე დღის შაბათი ასევე წარმოადგენს აღთქმისეულ პასუხისმგებლობას, რომელიც ძველ ისრაელს მიენიჭა. ისინი უნდა ყოფილიყვნენ ათი მცნების დამცველნი და მათი საუნჯის მცველნი. და უაიტი ნათლად აცხადებს, რომ თანამედროვე ისრაელი, 1844 წელს, ძველ ისრაელთან შესაბამისობაში, დადგენილ იქნა არა მხოლოდ ათი მცნების, არამედ ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის მცველადაც.

„ღმერთმა თავისი ეკლესია ამ ჟამს მოუწოდა, როგორც მოუწოდა ძველ ისრაელს, რომ იდგეს როგორც ნათელი დედამიწაზე. ჭეშმარიტების ძლიერი გამყოფით — პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებებით — მან გამოყო ისინი ეკლესიებისაგან და წუთისოფლისაგან, რათა მოეყვანა ისინი თავისთან წმიდა სიახლოვეში. მან ისინი თავისი რჯულის მცველებად აქცია და მათ მიანდო წინასწარმეტყველების დიდი ჭეშმარიტებანი ამ დროისათვის. როგორც ძველ ისრაელს მინდობილი წმიდა განცხადებანი, ესენიც წმიდა ნდობაა, რომელიც უნდა ეუწყოს ქვეყნიერებას. გამოცხადების 14-ის სამი ანგელოზი წარმოადგენს იმ ხალხს, რომელიც ღვთის უწყებათა ნათელს იღებს და გამოდის, როგორც მისი რწმუნებული, რათა გაფრთხილება ახმეიანოს დედამიწის მთელ სიგრძესა და სიგანეში.“ Testimonies, volume 5, 455.

ათი მცნება წარმოდგენილია მეშვიდე დღის შაბათის ნიშნით, ხოლო წინასწარმეტყველების კანონები წარმოდგენილია მეშვიდე წლის შაბათით. ლაოდიკური მეშვიდე დღის ადვენტიზმი ძლიერ შერცხვენილი იქნება, როდესაც

ისინი გემიდან გადახტებიან და მზის თაყვანისცემას დაიწყებენ, მაგრამ შაბათის მცნება, რომელიც პირველად უარყვეს, მოსეს „შვიდგზისია“.

აღთქმული ქვეყნის მოსაპოვებლად ღმერთის ხალხმა უნდა შეიმეცნოს და დაიცვას არა მხოლოდ მეშვიდე დღის შაბათი, არამედ შვიდწლიანი შაბათიც. ლაოდიკიური ადვენტიზმი ვერ უარყოფს ამ ბიბლიურ ჭეშმარიტებას, თუმცა სიცრუით ფარავს მას. ეს არის მათი იმ სიძულვილის ფესვი, რომელიც მათ აღძრავს განდევნონ ისინი, ვინც დროშა იქნებიან.

„მამაჩემის ოჯახის უმრავლესობა სრულად იყო მორწმუნე ადვენტიზმი, და ამ დიდებული მოძღვრებისათვის დამოწმების გამო, ერთ დროს შვიდნი ჩვენგანნი მეთოდისტური ეკლესიიდან განგვეკეთეს. ამ დროს წინასწარმეტყველის სიტყვები ჩვენთვის უაღრესად ძვირფასი იყო: „თქვენი ძმები, რომელთაც შეგიძულეს თქვენ, რომელთაც ჩემი სახელის გამო გაგაძევეს, ამბობდნენ: განდიდდეს უფალი; მაგრამ იგი გამოჩნდება თქვენს სიხარულად, ხოლო ისინი შერცხვებიან.“ ესაია 66:5.

„ამ დროიდან, 1844 წლის დეკემბრამდე, ჩემი სიხარულები, განსაცდელები და იმედგაცრუებები იმავეგვარი იყო, როგორც ჩემს ირგვლივ მყოფი ჩემი ძვირფასი ადვენტიისტი მეგობრებისა. ამ ხანებში მე ვესტუმრე ერთ-ერთ ჩვენს ადვენტიისტ დას, და დილით ოჯახურ სამსხვერპლოსთან მუხლი მოვიყარეთ. ეს არ ყოფილა აღმგზნები შემთხვევა, და იქ მხოლოდ ხუთნი ვიყავით, ყველანი ქალები. როდესაც ვლოცულობდი, ღვთის ძალა გადმოვიდა ჩემზე ისე, როგორც მანამდე არასოდეს მეგრძნო. მე მოცული ვიყავი ღვთის დიდების ხილვით და მეჩვენებოდა, რომ სულ უფრო და უფრო მაღლა ავდიოდი დედამიწიდან, და მეჩვენა რაღაც ადვენტი ხალხის მგზავრობიდან წმიდა ქალაქისკენ, როგორც ქვემოთ არის მოთხრობილი.“ Early Writings, 13.

ელენ უაიტის პირველი ხილვა მიეცა მაშინ, როდესაც ხუთი ქალი (რომლებიც ხუთ გონიერ ქალწულს განასახიერებდნენ) ერთად იყვნენ შეკრებილნი მას შემდეგ, რაც თავიანთმა ძმებმა, რომელთაც ისინი სძულდათ, განდევნეს ისინი. მათ სძულდათ ისინი მეორედ მოსვლის მოძღვრების გამო, რითაც ისინი უკანასკნელი დღეების განდევნილთა სახეს წარმოადგენდნენ.

„მე ვიხილე, რომ სახელდებითი ეკლესია და სახელდებითი ადვენტიისტები, იუდას მსგავსად, გვიღალატებდნენ კათოლიკეებს, რათა მათი გავლენა მოეპოვებინათ და ჭეშმარიტების წინააღმდეგ გამოსულიყვნენ. მაშინ წმინდანები იქნებიან შეუმჩნეველი ხალხი, კათოლიკეთათვის მცირედ ცნობილი; მაგრამ ეკლესიები და სახელდებითი ადვენტიისტები, რომელთაც იციან ჩვენი რწმენისა და ჩვეულებების შესახებ (რადგან მათ სძულდათ ჩვენ შაბათის გამო, ვინაიდან მისი უარყოფა ვერ შეძლეს), გასცემენ წმინდანებს და დააბეზლებენ მათ კათოლიკეებთან, როგორც ხალხს, რომელიც უგულუბელყოფს ხალხის დაწესებულებებს; ესე იგი, რომ ისინი იცავენ შაბათს და უგულუბელყოფენ კვირას.

„შემდეგ კათოლიკეები პროტესტანტებს მოუწოდებენ, წინ წაიწიონ, და გამოსცემენ დადგენილებას, რომ ყველა, ვინც მეშვიდე დღის ნაცვლად კვირის პირველ დღეს არ დაიცავს, უნდა მოიკლას. და კათოლიკეები, რომელთა რიცხვიც დიდია, მხარს

დაუჭერენ პროტესტანტებს. კათოლიკეები თავიანთ ძალაუფლებას მისცემენ მხეცის ხატს. და პროტესტანტები ისე იმოქმედებენ, როგორც მათმა დედამ იმოქმედა მათზე უწინ, რათა წმინდანები გაანადგურონ. მაგრამ ვიდრე მათი დადგენილება შედეგს გამოიღებდეს ან ნაყოფს მოისხამდა, წმინდანები ღვთის ხმით იქნებიან დახსნილნი.“ Spalding and Magan, 1, 2.

„მხოლოდ სახელით“ „ადვენტისტები, იუდას მსგავსად, კათოლიკებს გადაგვცემდნენ.“ მათ ასე მოიქცნენ, რადგან „სძულდათ“ განდეგილნი „შაბათის გამო.“ ნომინალური ადვენტისტები აღიარებენ, რომ იცავენ მეშვიდე დღის შაბათს, ამიტომ ეს ვერ იქნება ის შაბათი, რომელზეც აქ არის მითითება. მათ სძულთ განდეგილნი, რადგან იციან, რომ ვერ უარყოფენ მოსეს შვიდჯერობის ფუნდამენტურ ჭეშმარიტებას, რომელიც იყო ელიას აღფა-გაგება უილიამ მილერის პიროვნებაში.

„ღმერთი არ გვადლევს ახალ უწყებას. ჩვენ უნდა ვქადაგებდეთ იმ უწყებას, რომელმაც 1843 და 1844 წლებში სხვა ეკლესიებიდან გამოგვიყვანა.“ Review and Herald, January 19, 1905.

„1840–1844 წლებში მოცემული ყველა უწყება ახლა დამაჯერებელი ძალით უნდა იქნეს წარდგენილი, რადგან მრავალმა ადამიანმა გზა-კვალი დაკარგა. ეს უწყებანი ყველა ეკლესიას უნდა მიეწოდოს.“ Manuscript Releases, volume 21, 437.

„ჭეშმარიტებანი, რომლებიც მივიღეთ 1841, '42, '43 და '44 წლებში, ახლა უნდა იყოს შესწავლილი და გამოცხადებული.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 371.

„გაფრთხილება მოვიდა: არ უნდა იქნას დაშვებული არაფერი, რაც შეარყევს იმ რწმენის საფუძველს, რომელზედაც ვაშენებდით მას შემდეგ, რაც უწყება მოვიდა 1842, 1843 და 1844 წლებში. მე ამ უწყებაში ვიყავი, და მას შემდეგ მუდამ ვიდექი მსოფლიოს წინაშე, ერთგული იმ ნათლისა, რომელიც ღმერთმა მოგვცა. ჩვენ არ ვაპირებთ მოვხსნათ ფეხები იმ საფუძვლიდან, რომელზედაც ისინი დადგა, როცა დღითი დღე გულმოდგინე ლოცვით ვეძიებდით უფალს, ნათლის ძიებაში. გგონიათ, რომ მე შევძლებ უარი ვთქვა იმ ნათელზე, რომელიც ღმერთმა მომცა? იგი უნდა იყოს, როგორც საუკუნეთა კლდე. იგი მიძლევბოდა მას შემდეგ, რაც მომცა.“ Review and Herald, April 14, 1903.

იუდა არ არის სადუკეველებისა და ფარისევლებისაგან შემდგარი სინედრიონის სიმბოლო; იუდა თორმეტ მოწაფეთაგან ერთ-ერთი იყო. იგი აღთქმის სასძლოს ნაწილი იყო, რომელზედაც ქრისტე ორმოცდამეათე დღესასწაულზე დაქორწინებას აპირებდა. განდევნილთა წინააღმდეგ ჩადენილი ღალატი იუდასგან, ლაოდიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიისგან, მომდინარეობს. ისინი მრავალ სიმბოლოთი არიან წარმოდგენილნი, მაგალითად, ლევიანებით, რომელნიც უარყოფილნი არიან აღთქმის მაცნის მიერ მალაქიას მესამე თავში. ლევიანები იმ განწმედისას გამოირჩევიან და მათი რიცხვი 25-ია, ერთგულნი იქნებიან თუ ორგულნი. ლევიანები განიწმიდებიან მანამდე, ვიდრე შესაწირავად აღიმართებიან, როგორც უწინდელ წლებში.

და დაჯდება იგი, როგორც ვერცხლის გამწმენდელი და განმწმენდელი; განწმენდს იგი ლევის ძეთ და გაასუფთავებს მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა

შესწირონ უფალს მსხვერპლი სიმართლით. მაშინ სასიამოვნო იქნება უფლისათვის იუდასა და იერუსალიმის მსხვერპლი, როგორც ძველ დღეებში და როგორც უწინდელ წლებში. მალაქია 3:3, 4.

ლევიალები არიან შესაწირავი, რადგან ისინი სრულყოფილად ირეკლავენ ქრისტეს ხასიათს, რომელიც არის დიდი შესაწირავი. როდესაც ეს ოცდახუთი ლევიალი აღიმართება შესაწირავად, ეზეკიელის 8-ში ის ოცდახუთი ცრუ ლევიალი მზეს ეთაყვანება.

იუდა მხოლოდ ბოროტ ლევიანს კი არ წარმოადგენს, არამედ იგი ასევე არის ბოროტი მღვდელი, რომელიც ოცდაათი წლის განმავლობაში იყო გამზადებული, როგორც ეს იუდას ოცდაათი ვერცხლითაა წარმოდგენილი.

მაშინ იუდა, რომელმაც გასცა იგი, როცა იხილა, რომ იგი მსჯავრდებული იყო, მოინანა და კვლავ მიუტანა ოცდაათი ვერცხლი მღვდელმთავრებსა და უზუცესებს, და თქვა: შევცოდე, რადგან უდანაშაულო სისხლი გავეცი. ხოლო მათ უთხრეს: ჩვენ რა გვესაქმება? შენ თვითონ მიხედე. და მან ტაძარში დაყარა ვერცხლის ნაჭრები, წავიდა და თავი ჩამოიხრჩო. მათე 27:3–5.

იუდას მიერ გადაყრილი ოცდაათი ვერცხლი წარმოადგენს აღთქმის მაცნის მიერ მალაქიას მესამე თავში ხენჯის (ყალბი ვერცხლის) გადაყრას (განწმედას). ეს ბოროტი მღვდლობა წარმოდგენილი იყო კორახის, დათანისა და აბირამის ამბოხებით და 1888 წლის მეამბოხეებით. ბოროტი მღვდლობა შთაინთქმება, როდესაც შეერთებული შტატები, მიწის მხეცი, გახსნის თავის პირს. შემდეგ ცეცხლი გაანადგურებს მათ მიმდევრებს უკანასკნელი წვიმის სრული გადმოღვრის დროს, რომელიც იწყება კვირადღის კანონით.

ქალწულებრივი შობა, როგორც ნიშანი ქრისტეს დღეებში, წარმოადგენს ბრძენ ქალწულთა ნიშანს უკანასკნელ დღეებში. იმ პერიოდში სინედრიონი, ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია, ნიშანს მოითხოვს, მაგრამ ვერ შეძლებს დაინახოს ლაოდიკეისთვის მოცემული ერთადერთი ნიშანი. დიადი სიმრავლისთვის, მეთერთმეტე საათის მუშაკთათვის, ნიშანია იმ კაცებისა და ქალების ხილვა, რომლებიც კვირადღის კანონის გამოცდის პერიოდში მეშვიდე დღის შაბათს იცავენ. ნარჩომის ნიშანი მათი დავისას წინარე აღთქმის ხალხთან არის მეშვიდე წლის შაბათი, რომელიც ადვენტიზმის საფუძვლებს წარმოადგენს, განსაზღვრულს როგორც აბაკუმის ორივე წმინდა დაფის ცენტრალურ სვეტს. ლაოდიკიური ადვენტიზმისთვის მოცემული ნიშანი არის იონას ნიშანი, რომელიც განხილულია ქრისტესა და პეტრეს შორის დიალოგში.

როცა იესო მივიდა კესარია ფილიპეს მხარეში, ჰკითხა თავის მოწაფეებს და უთხრა: ადამიანნი ვის მეუბნებიან მე, ძეს კაცისას, რომ ვარ? ხოლო მათ უთხრეს: ზოგი ამბობს, რომ შენ ხარ იოანე ნათლისმცემელი; ზოგი — ელია; სხვები კი — იერემია, ან ერთ-ერთი წინასწარმეტყველი. უთხრა მათ: თქვენ კი ვის მეუბნებით, რომ მე ვარ?

და სიმონ პეტრემ მიუგო და თქვა: შენ ხარ ქრისტე, მე ცოცხალი ღვთისა. ხოლო იესომ მიუგო და უთხრა მას: ნეტარ ხარ შენ, სიმონ ბარიონა, რადგან ხორცსა და სისხლს არ გამოუცხადებია ეს შენთვის, არამედ ჩემს მამას, რომელიც ცათა შინაა. და მე გეუბნები შენცა: შენ ხარ პეტრე, და ამ კლდეზე აღვაშენებ ჩემს ეკლესიას, და ჯოჯოხეთის ბჭენი ვერ სძლევენ მას. და მოგცემ შენ ცათა სასუფეველის გასაღებებს: და რასაც შეკრავ ქვეყანაზე, შეკრული იქნება ცათა შინა; და რასაც გახსნი ქვეყანაზე, გახსნილი იქნება ცათა შინა.

მაშინ უბრძანა მან თავის მოწაფეებს, რათა არავისთვის ეთქვათ, რომ იგი იყო იესო ქრისტე. მათე 16:13–20.

სინედრიონის ნიშანი, და ამრიგად ადვენტიზმისაც, იონას ნიშანია. სიმონ ბარიონა მოცემულ მონაკვეთში წარმოდგენილია როგორც აღთქმის კაცი, რადგან მისი სახელი შეცვლას მოელის. აბრამს სახელი აღთქმისას შეეცვალა. საულს სახელი პავლედ შეეცვალა. იაკობს სახელი ისრაელად შეეცვალა. ეს სამი მოწმე ამტკიცებს, რომ როცა ბიბლიურ პიროვნებას სახელი ეცვლება, იგი აღთქმის კაცს წარმოადგენს და, მაშასადამე, უკანასკნელ აღთქმისეულ ხალხს განასახიერებს, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასია. ეს სამი მოწმე იმასაც ამტკიცებს, რომ აღთქმის კაცის სახელი იმ წინასწარმეტყველურ სიმბოლიკას გამოხატავს, რომელიც იმ პიროვნებას უკავშირდება, ვისი სახელიც იცვლება. საული ნიშნავს „არჩეულს“, რადგან იგი არჩეულ იქნა, რათა სახარება წარმართებთან მიეტანა. მისი სახელი პავლედ შეიცვალა, რაც პატარას ნიშნავს, რადგან იგი საკუთარ თვალში მოციქულთაგან უმცირესი იყო, ვინაიდან ღვთის ეკლესიას დევნიდა. იაკობს, ჩამნაცვლებელს, სახელი და გამოცდილება შეეცვალა და დამმარცხებლისგან ძლევის მომპოვებლად იქცა, როგორც ისრაელი ნიშნავს. პეტრეს ერქვა სიმონი, რაც ნიშნავს მას, ვინც ისმენს; ხოლო ბარიონა ნიშნავს იონას ძეს.

პეტრე წარმოადგენს იონას უკანასკნელ თაობას, რადგან იგი იონას ძე იყო. იონა ნიშნავს „მტრედს“, ხოლო სიმონი არის ის, ვინც მოისმინა მტრედის უწყება; და სიმონ ბარიონამ მოისმინა იესოს ცხების უწყება, როდესაც იგი მოინათლა და იქცა იესო ქრისტედ, და სულიწმიდა მტრედის სახით გარდამოვიდა. იონას უწყება იყო მტრედის უწყება, რომელიც წარმოადგენდა იესოს ძალით ცხებას მისი ნათლობისას. იონას უწყება წარმოდგენილი იყო იმით, რომ იონა სამი დღე იყო ვეშაპის მუცელში. ეს სამი დღე არის პასექიდან პირველნაყოფთა დღესასწაულამდე არსებული სამი დღე, რომლებიც წინასახედ არის ნაჩვენები ქრისტეს ნათლობითა და იონას დროით ვეშაპის მუცელში.

იონას ნიშანი არის ქრისტეს ნათლობისას მის ცხებაზე მინიშნებული ნიშანი, რომელიც წინასახავს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზის გარდამოსვლას 9/11-ზე. 9/11-მა დაიწყო სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი, როგორც ეს წარმოდგენილია იონას სამი დღით. ეს სამი საფეხური ასევე ილუსტრირებულია მილერიტთა ისტორიაში. 1840 წლის 11 აგვისტო აღნიშნავდა პირველი ანგელოზის გამოცდას, 1844 წლის 19 აპრილი — მეორე ანგელოზის გამოცდას, ხოლო 1844 წლის 22 ოქტომბერი — მესამე გამოცდას. ეს სამი საფეხური წარმოადგენს 9/11-ს, 2020 წლის 18 ივლისს და კვირის კანონს.

კვირის კანონთან დაკავშირებით იონა თევზის პირიდან ამოიფურთხება, სწორედ იქ, სადაც ქრისტე ლაოდისკვას თავისი პირიდან აფურთხებს; სწორედ იქ, სადაც ბალაამის სახედარი ხსნის თავის პირს და ლაპარაკობს; სწორედ იქ, სადაც იოანე ნათლისმცემლის მამა ზაქარია ლაპარაკობს; და სწორედ იქვე, სადაც შეერთებული შტატები გველშეშპივით ლაპარაკობს. შემდეგ იონა სამყაროს აძლევს საბოლოო გაფრთხილებას, როგორც იმათ სიმბოლო, ვინც 2024 წელს მოსესა და ელიასთან ერთად აღდგნენ. ეს სულები დაიხოცნენ სოდომისა და ეგვიპტის ქუჩებში და ამის შემდეგ აღდგებიან, როგორც ეზეკიელის ძლიერი ლაშქარი. მათი აღდგომისას ისინი ხდებიან იონას ნიშანი, რადგან იგი წარმოადგენს მათ, ვინც მოკვდა და აღდგა, რათა წინევეს საბოლოო უწყება მისცეს. იონა ვეშაპის მუცელში, დანიელი ლომთა ხაროში, იოანე მდულარე ზეთის ქვაბში წარმოადგენენ ას ორმოცდაოთხი ათასს, რომელთაც სიმბოლური სიკვდილი და აღდგომა განუცდიათ. ცხება 9/11-ზე ეზეკიელის ძლიერი ლაშქრის აღდგომამდე წარმოადგენს ქრისტეს ნათლობას მისი აღდგომისკენ.

ფარისევლებიცა და სადუკეველებიც მოვიდნენ და, რათა გამოეცადათ იგი, სთხოვეს, რომ მათთვის ზეცით ნიშანი ეჩვენებინა. ხოლო მან მიუგო და უთხრა მათ: როცა სადამოა, ამბობთ: კარგი დარი იქნება, რადგან ცა წითელია. და დილით: დღეს ავდარი იქნება, რადგან ცა წითელია და მოქუფრული. ო, თვალთმაქცნო, ცის პირის გარჩევა შეგიძლიათ; ჟამთა ნიშნების გარჩევა კი არ შეგიძლიათ? ბოროტი და მრუში მოდგმა ნიშანს ეძებს; და ნიშანი არ მიეცემა მას, გარდა იონა წინასწარმეტყველის ნიშნისა. და დატოვა ისინი და წავიდა. მათე 16:1–4.

გვირგვინოვანი სასწაული იყო ლაზარეს აღდგომა.

„ლაზარესთან მისვლაში დაყოვნებით ქრისტეს ჰქონდა მოწყალების მიზანი მათ მიმართ, რომლებმაც იგი არ მიიღეს. მან დააყოვნა, რათა ლაზარეს მკვდრეთით აღდგენით თავისი ჯიუტი, ურწმუნო ხალხისთვის კიდევ ერთი მტკიცებულება მიეცა იმისა, რომ იგი ნამდვილად იყო „აღდგომა და სიცოცხლე“. მას არ სურდა ხალხის — ისრაელის სახლის ამ ღარიბი, მოხეტიალე ცხვრების — მიმართ ყოველგვარი იმედის დათმობა. მათი მოუწონიერების გამო მისი გული იმსხვრეოდა. თავისი წყალობით მან განიზრახა მათთვის კიდევ ერთი მტკიცებულების მიცემა იმისა, რომ იგი იყო აღმდგენი, ის, ვინც ერთადერთს ძალუმს სიცოცხლისა და უკვდავების განცხადება. ეს უნდა ყოფილიყო ისეთი მტკიცებულება, რომლის არასწორად განმარტებაც მღვდლებს ვერ შეეძლებოდათ. აი, ეს იყო მიზეზი მისი ბეთანიაში წასვლის დაყოვნებისა. ეს გვირგვინოვანი სასწაული — ლაზარეს აღდგენა — უნდა გამხდარიყო ღვთის ბეჭედი მის საქმესა და მის ღვთაებრიობის განცხადებაზე.“ ქრისტესადმი სწრაფვა, 528, 529.

ქრისტემ დააყოვნა ლაზარეს აღდგომამდე, და ლაზარე არა მხოლოდ „გვირგვინოვანი სასწაული“ იყო, არამედ ასევე ღვთის საქმის „ბეჭედიც“. ამ მონაკვეთში იონას ნიშანი არის ერთადერთი ნიშანი მრუში და ბოროტი თაობისთვის. მნიშვნელოვანია დავინახოთ, რომ დაბეჭდვის პროცესის დრო მეტად განსაზღვრულია. იმ მონაკვეთში, რომელსაც განვიხილავთ, სადაც პეტრეს სახელი იცვლება, გვეუწყება, რომ იმ მომენტიდან მოყოლებული იესომ დაიწყო გამოცხადება იმისა, რომ იგი სიკვდილს უნდა მისცემოდა; თუმცა უკანასკნელ მუხლში მათე წერს: „მაშინ უბრძანა თავის

მოწაფეებს, არავისთვის ეთქვათ, რომ იგი იყო იესო ქრისტე.“ ხოლო ამის უშუალოდ მომდევნო მუხლში იგი წერს: „იმ დროიდან მოყოლებული დაიწყო იესომ თავისი მოწაფეებისათვის ჩვენება, რომ მას უნდა წასულიყო იერუსალიმში, და მრავალი დაეთმინა უხუცესთაგან, მღვდელმთავართაგან და მწიგნობართაგან, და მოეკლათ იგი, და მესამე დღეს აღმდგარიყო.“

ამ მონაკვეთი იწყება იმით, რომ იესო ეკითხება, ადამიანებს ვინ ჰგონიათ იგი, და შემდეგ სვამს შემდგომ კითხვას, რომლითაც მოწაფეებს ეკითხება, მათ ვინ ჰგონიათ იგი.

როდესაც იესო მივიდა კესარია ფილიპეს საზღვრებში, ჰკითხა თავის მოწაფეებს და უთხრა: კაცნი ვის ამბობენ, რომ მე, ძე კაცისა, ვარ? ხოლო მათ უთხრეს: ერთნი ამბობენ, რომ შენ ხარ იოანე ნათლისმცემელი; სხვანი — ელია; სხვანი კი — იერემია, ან ერთი წინასწარმეტყველთაგანი. უთხრა მათ: ხოლო თქვენ ვის ამბობთ, რომ მე ვარ? მათე 16:13–15.

როდესაც პეტრე პასუხობს, იგი აღიარებს, რომ იესო იყო ქრისტე და ცოცხალი ღმერთის ძე. სიტყვა „ქრისტე“ არის ბერძნული სიტყვა ებრაული სიტყვისთვის „მესია“. იესო სვამს შეკითხვას იმის შესახებ, თუ ვინ არის იგი, და მოწაფეებს მიჰყავს იმ ფაქტამდე, რომ იგი არის მესია, მაგრამ დაუყოვნებლივ აუწყებს მათ, რომ ეს არავის უთხრან. იმ დროიდან მან დაიწყო სწავლება, რომ იგი აღასრულებდა მათეს ბოლო სამი თავის ოცდასამ საგზაო ნიშნულს, მაგრამ აუცილებელი იყო, რომ ქრისტესთან დაკავშირებული ჭეშმარიტებანი ეტაპობრივად, ნაბიჯ-ნაბიჯ გახსნილიყო.

ჩვენ გავაგრძელებთ ამ მესიანურ გზამკვლევ ნიშნულებს შემდეგ სტატიაში.

მესამე ანგელოზის ალფა-სინათლე

„1846 წლის შემოდგომაზე ჩვენ დავიწყეთ ბიბლიური შაბათის დაცვა, მისი სწავლება და დაცვა. ჩემი ყურადღება პირველად შაბათზე იმავე წლის დასაწყისში მიიპყრო, როდესაც ვიზიტით ვიმყოფებოდი ნიუ-ბედფორდში, მასაჩუსეტსის შტატში. იქ გავეცანი უხუცეს ჯოზეფ ბეიტსს, რომელმაც ადრევე მიიღო ადვენტიტური რწმენა და ამ საქმეში აქტიური მუშაკი იყო. უხუცესი ბ. შაბათს იცავდა და მის მნიშვნელობას ამტკიცებდა. მე მის მნიშვნელობას ვერ ვგრძნობდი და ვფიქრობდი, რომ უხუცესი ბ. ცდებოდა, როდესაც მეოთხე მცნებაზე დანარჩენ ცხრასთან შედარებით მეტად ამახვილებდა ყურადღებას. მაგრამ უფალმა მაჩვენა ზეციური საწმიდარი. ზეცაში გაიხსნა ღვთის ტაძარი, და მე მეჩვენა ღვთის კიდობანი, მოწყალების საყდრით დაფარული. ორი ანგელოზი იდგა, თითოეული კიდობნის თითოეულ ბოლოში, თავიანთი ფრთებით მოწყალების საყდარს გადაფარებულნი, და მათი სახეები მისკენ იყო მიქცეული. ჩემმა თანმხლებმა ანგელოზმა მაცნობა, რომ ისინი წარმოადგენდნენ მთელ ზეციურ მხედრობას, რომელიც მოწიწებითა და შიშით შეჰყურებდა წმიდა რჯულს, რომელიც ღვთის თითოთ იყო დაწერილი. იესომ ასწია კიდობნის სახურავი, და მე ვიხილე ქვის დაფები, რომლებზეც ათი მცნება იყო დაწერილი. გაოცებული დავრჩი, როდესაც დავინახე მეოთხე მცნება თვით ათი დებულების შუაგულში, შუქის ნაზი

შარავანდედით გარემოცული. ანგელოზმა თქვა: 'ეს ათიდან ერთადერთია, რომელიც განსაზღვრავს ცოცხალ ღმერთს, რომელმაც შექმნა ცანი და ქვეყანა და ყოველივე, რაც მათშია. როდესაც დაიდო დედამიწის საფუძვლები, მაშინვე დაიდო შაბათის საფუძველიც.'" მოწმობანი, ტომი 1, 75.

მესამე ანგელოზის ომეგა ნათელი

„ვინც ღმერთთან ურთიერთობაში იმყოფებიან, სიმაღლის მზის ნათელში დადიან. ისინი არ შეურაცხყოფენ თავიანთ გამომსყიდველს იმით, რომ ღმერთის წინაშე თავიანთ გზას ხრწნიან. ზეციური ნათელი მათზე ანათებს. როდესაც ისინი ამ დედამიწის ისტორიის დასასრულს უახლოვდებიან, მათი ცოდნა ქრისტესა და მასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველებების შესახებ დიდად იზრდება. ისინი ღმერთის თვალში უსაზღვრო ფასეულობისანი არიან; რადგან მისი ძისთან ერთობაში იმყოფებიან. მათთვის ღვთის სიტყვა აღმატებული სილამაზისა და მშვენიერებისაა. ისინი მის მნიშვნელობას ხედავენ. ჭეშმარიტება მათ წინაშე იხსნება. ხორცშესხმის მოძღვრება რბილი ბრწყინვალეობით იმოსება. ისინი ხედავენ, რომ წმიდა წერილი არის გასაღები, რომელიც ყველა საიდუმლოს ხსნის და ყველა სიძნელეს წყვეტს. ისინი, რომელთაც არ სურდათ ნათლის მიღება და ნათელში სიარული, ვერ შეძლებენ ღვთისმოსაობის საიდუმლოს გაგებას; მაგრამ ისინი, რომელთაც არ უყოყმანიათ ჯვრის აღება და იესოს მიყოლა, იხილავენ ნათელს ღვთის ნათელში.“ The Southern Watchman, April 4, 1905.